ร่างกฎหมาย

58 ความชำนาญในภาษาอังกฤษ การศึกษาในหลายภาษา บทกฎหมายใหม่

หัวข้อและบทสรุปอย่างเป็นทางการ

จัดเตรียมโดยอัยการสูงสุด

- รักษาข้อกำหนดที่ให้โรงเรียนรัฐบาลต้องรับประกันว่านักเรียนมีความชำนาญในภาษาอังกฤษ
- กำหนดให้เขตการศึกษาชักชวนให้บิดามารดาและชุมชนมีส่วนรวมในการพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อให้มั่นใจว่ามีความสามารถในภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากเท่าที่จะเป็นไปได้
- กำหนดให้เขตการศึกษาให้ทางเลือกแก่นักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษอย่างจำกัดในการรับการสอนภาษาอังกฤษเกือบทั้งหมดในภาษาอังกฤษ
- ให้อำนาจเขตการศึกษาในการจัดตั้งโปรแกรมการเรียนการสอนสองภาษาสำหรับทั้งผู้พูดซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษาอังกฤษ
- อนุญาตให้บิดามารดา/ผู้ปกครองตามกฎหมายของนักเรียนได้เลือกโครงการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเด็กของพวกเขา

บทสรุปของนักวิเคราะห์กฎหมายในการประมาณการผลกระทบด้านงบประมาณสุทธิของรัฐบาลของรัฐและท้องถิ่น

- ไม่มีผลกระทบด้านงบประมาณที่โดดเด่นต่อเขตการศึกษาหรือรัฐบาลของรัฐ

การออกเสียงลงคะแนนขั้นสุดท้ายโดยสภานิติบัญญัติในเรื่อง SB 1174 (ร่างกฎหมาย 58)
(บท 753, บทกฎหมายต่าง ๆ ของปี 2014)

วุฒิสภา : คะแนนเห็นด้วย 25 คะแนนไม่เห็นด้วย 10

คณะสมัชชา : คะแนนเห็นด้วย 53 คะแนนไม่เห็นด้วย 26

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ภูมิหลัง

ประมาณหนึ่งในห้านักเรียนรัฐ California เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษ ในปี 2015-16 นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลของรัฐ California ประมาณ 2,700,000 คนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พูดภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษที่บ้าน โรงเรียนจัดแบ่งประเภทนักเรียนเหล่านี้ประมาณ 1.4 ล้านคนเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษ หมายถึงพวกเขายังไม่คล่องแคล่วในภาษาอังกฤษ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นร้อยละ 22 ของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลทั้งหมดในรัฐ California มากกว่าร้อยละ 80 ของผู้เรียนภาษาอังกฤษในรัฐ California เป็นผู้พูดภาษาสเปนโดยกำเนิด

โรงเรียนต้องช่วยนักเรียนทุกคนเรียนภาษาอังกฤษ ตามกฎหมายโรงเรียนรัฐบาลจำเป็นต้องสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษถึงวิธีพูดและอ่านภาษาอังกฤษนอกเหนือไปจากการสอนวิชาอื่น ๆ แก่พวกเขา เช่น คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ทั่วประเทศ โรงเรียนมีแนวโน้มที่จะสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษทั้งภาษาอังกฤษอย่างเดียวเท่านั้นหรือโปรแกรมสองภาษา ในโปรแกรมภาษาอังกฤษอย่างเดียวเท่านั้น นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ จากครูที่พูดภาษาอังกฤษเท่านั้น ในโปรแกรมสองภาษา นักเรียนเรียนวิชาของพวกเขาจากครูที่พูดได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาของตน โปรแกรมสองภาษาจำนวนมากได้รับการออกแบบเพื่อสิ้นสุดระหว่างสามและหกปี หลังจากที่นักเรียนเข้าชั้นเรียนที่สอนเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น บางโปรแกรมสองภาษายังคงสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษในภาษาโดยกำเนิดของพวกเขาต่อไปอย่างน้อยส่วนหนึ่งของวัน แม้หลังจากที่นักเรียนกลายเป็นที่พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วแล้วก็ตาม

รัฐ California ต้องการให้โรงเรียนสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ในการตอบสนองต่อความกังวลบางอย่างต่อวิธีสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษ ผู้ออกเสียงลงคะแนนของรัฐ California ได้ผ่านข้อเสนอ 227 ในปี 1998 ข้อเสนอ 227 โดยทั่วไปจำเป็นต้องให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะได้รับการสอนเป็นภาษาอังกฤษและจำกัดการใช้งานโปรแกรมสองภาษา ข้อเสนอ 227 โดยทั่วไปจำเป็นต้องให้โรงเรียนรัฐบาลให้การสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นเป็นพิเศษแก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลาหนึ่งปี ก่อนการส่งผ่านนักเรียนเหล่านี้ไปที่ชั้นเรียนอื่นที่เป็นภาษาอังกฤษอย่างเดียวเท่านั้น ข้อเสนอ 227 ยังคงมีผลถึงวันนี้

โรงเรียนสามารถดำเนินการโปรแกรมสอนภาษาภายใต้เงื่อนไขบางอย่าง ภายใต้ข้อเสนอ 227 ผู้ปกครองของผู้เรียนภาษาอังกฤษจะต้องมาที่โรงเรียนและลงนามการสละสิทธิ์หากพวกเขาต้องการเด็กของพวกเขาได้รับการพิจารณาสำหรับการสอนสองภาษา โรงเรียนอาจอนุมัติการสละสิทธิ์เหล่านี้สำหรับนักเรียนที่ตรงตามหนึ่งในสามของเงื่อนไข : (1) ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ได้เข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษอย่างเดียวเท่านั้นเป็นเวลาอย่างน้อย 30 วันและเป็นผู้ที่ครูหลัก ครูใหญ่ และผู้ดูแลเขต ทุกคนเห็นด้วยว่าจะเรียนดียิ่งขึ้นในโปรแกรมสองภาษา (2) นักเรียนที่อายุน้อยสุดสิบปี หรือ (3) นักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว หากนักเรียน 20 คนหรือมากกว่าในระดับใดได้รับการอนุมัติการสละสิทธิ์ โรงเรียนของพวกเขาต้องเสนอชั้นเรียนสองภาษา หรืออนุญาตให้ถ่ายโอนนักเรียนไปยังโรงเรียนที่มีชั้นเรียนดังกล่าว

ตั้งแต่ปี 1998 โรงเรียนจำนวนน้อยได้เสนอโปรแกรมสองภาษา ปีก่อนออกกฎหมายข้อเสนอ 227 ประมาณร้อยละ 30 ของผู้เรียนภาษาอังกฤษของรัฐ California ได้รับการสอนในโปรแกรมสองภาษา สิบปีต่อมา ประมาณร้อยละ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ ต่อ

5 ของผู้เรียนภาษาอังกฤษของรัฐ California ได้รับการสอนในโปรแกรมสองภาษา

เขตโรงเรียนและสำนักงานการศึกษาประจำมณฑลต้องมีส่วนร่วมกับชุมชนของพวกเขาในกระบวนการวางแผนรายปี รัฐจำเป็นต้องให้เขตโรงเรียนและสำนักงานการศึกษาประจำมณฑลตีพิมพ์แผนรายปี โดยอธิบายบริการที่พวกเขาจะให้สำหรับนักเรียนบางกลุ่ม รวมทั้งผู้เรียนภาษาอังกฤษ ก่อนที่ลงมติยอมรับแผนเหล่านี้ เจ้าหน้าที่โรงเรียนต้องพูดคุยกับผู้ปกครองและสมาชิกชุมชนคนอื่น ๆ เกี่ยวกับประเภทของโปรแกรมที่พวกเขาอยากให้โรงเรียนของพวกเขาดำเนินการ

ร่างกฎหมาย

มาตรการนี้เพิกถอนบทบัญญัติที่สำคัญของข้อเสนอ 227 และเพิ่มบทบัญญัติใหม่ไม่กี่บทที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ตามที่อธิบายไว้ด้านล่าง

นำการจำกัดขอบเขตต่อโปรแกรมสองภาษาออกไป ภายใต้ข้อเสนอนี้ โรงเรียนต่าง ๆ จะไม่จำเป็นต้องสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวเท่านั้นอีกต่อไป แทนที่จะเป็นเช่นนั้น โรงเรียนอาจสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษของตนโดยการใช้โปรแกรมหลากหลาย รวมถึงโปรแกรมสองภาษานอกจากนี้ ผู้ปกครองของผู้เรียนภาษาอังกฤษจะไม่จำเป็นต้องลงนามการสละสิทธิ์ก่อนที่เด็กของพวกเขาสามารถลงทะเบียนเรียนในโปรแกรมสองภาษา

จำเป็นต้องให้เขตตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองบางคน ขณะที่โรงเรียนโดยทั่วไปอาจออกแบบโปรแกรมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษของพวกเขา อย่างไรก็ตามที่พวกเขาต้องการ พวกเขายังจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ หากผู้ปกครองร้องขอ นอกจากนี้ เขตโรงเรียนจะจำเป็นต้องเสนอโปรแกรมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เฉพาะเจาะจงใด ๆ ที่ร้องขอโดยผู้ปกครองในจำนวนที่มากพอโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากที่โรงเรียนใด (1) ผู้ปกครองของนักเรียน 20 คนหรือมากกว่า ในชั้นเดียวใด ๆ หรือ (2) ผู้ปกครองโดยรวม 30 คนหรือมากกว่าขอโปรแกรมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษชนิดที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งโรงเรียนจะต้องเสนอโปรแกรมดังกล่าวเท่าที่เป็นไปได้

จำเป็นต้องให้เขตพูดคุยกับสมาชิกชุมชนเกี่ยวกับหลักสูตรผู้ภาษาอังกฤษของพวกเขา ข้อเสนอนี้จำเป็นต้องให้เขตโรงเรียนและสำนักงานการศึกษาประจำมณฑลขอให้ผู้ปกครองและสมาชิกชุมชนคนอื่น ๆ ถึงวิธีควรสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษ (ตัวอย่างเช่น โดยการใช้ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวเท่านั้นหรือโปรแกรมสองภาษา) เขตโรงเรียนและสำนักงานการศึกษาประจำมณฑลจะขอให้ความคิดเห็นนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผนรายปีเป็นประจำของพวกเขา (บางเขตมีแนวโน้มอยู่แล้วที่จะอภิปรายประเด็นเหล่านี้ในกระบวนการวางแผนรายปีของพวกเขา แต่ข้อเสนอนี้จะทำให้เรียกร้องความคิดเห็นต่อปัญหาเหล่านี้เป็นข้อกำหนดสำหรับทุกเขตได้)

ผลของงบประมาณ

มาตรการจะต้องไม่มีผลกระทบทางงบประมาณที่เป็นที่สังเกตต่อรัฐบาลแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มว่าอาจส่งผลในการเปลี่ยนแปลงวิธีที่บางเขตโรงเรียนสอนผู้เรียนภาษาอังกฤษ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะมีผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อค่าใช้จ่ายในท้องถิ่น เราจะอภิปรายถึงผลกระทบทางโครงการและงบประมาณของมาตรการต่อโรงเรียนต่าง ๆ ด้านล่าง

ผลกระทบทางโครงการอย่างสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษบางคน แม้ว่ามาตรการโดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องมีเขตโรงเรียนที่จะเปลี่ยนวิธีที่พวกเขาสอนให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษ จะทำให้การเริ่มต้นหรือขยายโปรแกรมสองภาษาได้ง่ายขึ้นสำหรับทุกเขต ผลกระทบที่แน่นอนของมาตรการนี้จะขึ้นอยู่กับวิธีที่ผู้ปกครองและโรงเรียนตอบสนองต่อมัน เมื่อเวลาผ่านไป โปรแกรมสองภาษาอาจจะกลายเป็นเรื่องธรรมดามากขึ้น ด้วยผู้เรียนภาษาอังกฤษบางคนที่ถูกสอนในโปรแกรมสองภาษา ผู้ที่จะได้รับการสอนในโปรแกรมภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวเท่านั้นอีกอย่างหนึ่งสำหรับเขตโรงเรียนและนักเรียนเหล่านี้ ผลกระทบทางโครงการของการมาตรการนั้นสำคัญ

ผลกระทบเล็กน้อยต่อค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียวและต่อเนื่องของโรงเรียน โปรแกรมสองภาษาสร้างหรือขยายตัวเนื่องจากการมาตรการจะไม่จำเป็นต้องมีมากขึ้นหรือแพงน้อยลงโดยรวมกว่าโปรแกรมภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ค่าใช้จ่ายประจำปีสำหรับทั้งสองประเภทของโปรแกรม ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ อย่างเช่น ขนาดของชั้นเรียนและการจ่ายเงินครู โรงเรียนใดที่สร้างโปรแกรมสองภาษาจะเสียค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียวบางอย่างสำหรับการพัฒนาหลักสูตรใหม่ การจัดซื้อวัสดุการเรียนการสอนใหม่ การฝึกอบรมครูในหลักสูตรใหม่ และวัสดุต่าง ๆ และการแจ้งผู้ปกครองเกี่ยวกับโปรแกรมอย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะไม่ถูกเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มอย่างไม่จำเป็น อย่างโรงเรียนที่ทบทวนหลักสูตรเป็นประจำ ซื้อวัสดุใหม่ ฝึกอบรมครู และให้ผู้ปกครองทราบถึงปัญหาที่สำคัญของโรงเรียน

ดูเว็บไซต์ *http://www.sos.ca.gov/measure-contributions* สำหรับรายชื่อคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเริ่มแรกเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านร่างกฎหมายนี้ เยี่ยมชมเว็บไซต์ *http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html* เพื่อดูรายชื่อผู้สนับสนุน 10 อันดับแรกของคณะกรรมการ